

20. Apr. 1843

FAKTA

Dato:

20. Apr. 1843

Sidetæl:

Dagbog B, side 48

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.

KKS14024

Trykt udgave:

Jesper Svenningsen (red.): Seks år af

et liv. Johan Thomas Lundbye –

Dagbøger om tro, skæbne, kunst og

kærlighed, København 2018, s. 173

TRANSSKRIFTION

20 April

Jeg sad idag ved mit Staffeli malende paa et lille Billede, som jeg selv vil beholde: Udsigten fra min Bænk ved Steenbunken i mine Forældres Have paa Frederiksværk.¹ Jeg drømte mig tilbage paa denne min Yndlingsplads, hvor jeg saa tit glædede mig over Vildgjæssene ved Søbredden, hvor jeg saa tit betragtede de fjerne Flyvesandsbanker ved Tisvilde – som jeg saaledes sad kom Moder² op til mig, og da hun saa Maleriet stod Taarerne hende i Øiet. Hvor saligt at kunne ved sit Arbeide vække saadanne Følelser, disse Taarer var en skjønnere Løn end Alverdens Roes. Velsignede Moder! Gud skjænke Dig et langt Liv! Naar Du engang gaaer til Hvile, da er det Bedste borte for mig. – Du er min trofasteste Elskerinde, som Du var den Eneste – Du er mit Mønster ved Din Fromhed og Taalmod naar Du er død, vil Verden blive mig gruelig øde, jeg maa jo selv nu, da Du daglig opliver mig ved Din Kjærlighed, tit søge efter dens Deilighed; det er ikke meer som før, da Naturens Skjønheder var mig en evig rislende Kilde, hvor af jeg hver Dag, hver Time øste Fryd – nu maa jeg lede efter Glæde og den vil dø med Dig. Du seer mit Alvor, men trætter mig ikke med Spørgsmaal om jeg er syg eller om noget er gaet mig imod – Du forstaaer at jeg kan være lykkelig, og kun være lykkelig, ved mit Tungsind.

---

¹ ARoS Aarhus Kunstmuseum, inv.nr. Maleri 470 (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 137).

² Cathrine (Trine) Lundbye, f. Bonnevie (1792-1863).

gang, naar den gamle Pehersvend har lukket de
smaa, daarlige Pine, fortælle, at ogsaa han en
gang var mig og drømde om Lykke paa Jorden.
Men disse Drømme gjemte han, som sigdige
Tanker han maatte skjule, gjemte dem til han
penslde maatte begrebe sin Forsagthed.

20 April

Jeg sad idag ved mit Staffeli malende paa et lille Bille-
de, som jeg selv vil beholde: Ud sigten fra min Bænk ved
Steenbænken; mine Forældres Plads paa Frederiksbrok.
Jeg drømte mig tilbage paa denne min Gudbingsplads,
hvor jeg saa tit glædede mig over Vildgjæsserne ved Løved-
den, hvor jeg saa tit betragtede de fjerne Flyvesandsbanker
ved Tisvilde - som jeg saaledes sad hem Møder og til mig,
og da him saa Maleriet stod. Tænerne kende: Piist.
Blor seligt at kenne ved sit Arbeide hvilke saadanne
Følelser, disse Tæner var en skønnere Løn end Alverdens
Døer. Velsignede Moder! Gud skjenke Dig et langt Liv!
Naar Du engang gaar til Hvile, da er det Bødsle borte fra
mig, Du er min trofasteste Elskerinde, som Du er den
Ereeste - Du er mit Mønster ved Din Fromhed og Tænder
er og Du er død, vil Verden blive mig gruelig ad, jeg ma-
je selv min, da Du daglig opliver mig ved Din Hjærighed,
tit søge efter dens Deilighed; det er ikke meer som før, da
Naturnes Skjønheder var mig en evig vislende Kilde, hvor
af jeg hver Dag, hver Time øste Fryd - nu maer jeg lede
efter Glæde og den vil dø med Dig. Du sees mit
Alvor, men troetter mig ikke med Sjongsmaal om jeg
er sig eller om noget er gaet mig i nær - Du fortaer at
jeg kan være lykkelig, og him være lykkelig, ved mit Føngsind.